

20^e zondag door het jaar 17-18 augustus 2024

—

decanaat Ieper - Poperinge

Aperitief: De zomer van 1910 – Wim Sonneveld (1963 ?)

➔ origineel: https://www.youtube.com/watch?v=Uy99US_l-p8

➔ Noortje Herlaar: <https://www.youtube.com/watch?v=HVtVzrd6kVc>

Zij herinnert zich nog de rozen
De rozen langs het pad en ook weet zij nog
Dat z' een rode roos had gekozen
Die kleurde zo mooi bij haar wit mousseline

Ze was nog zo jong zo verschrikkelijk jong
In die zomer van 1910

Zij herinnert zich nog z'n ogen
Z'n mond en het gebaar van z'n hand
Toen hij van haar voorgoed heeft afscheid genomen
En dat zij hem nooit meer nee nooit meer zou zien

Ze was nog zo jong zo verschrikkelijk jong
In die zomer van 1910

Die dag is voorbij en die zomer vergaan
Onherroepelijk onherroepelijk
Toch is die herinnering blijven bestaan
Onveranderlijk onveranderlijk
De rozen die bloeien nog steeds lang het pad
Waar ze hem voor het laatst heeft ontmoet
Die zomerse dag is verward tot een beeld
Dat haar bijblijft voor altijd voorgoed

Die jaren zijn vervlogen
Dat beeld vergeet ze niet ach en steeds als zij het ziet
Komen tranen in haar ogen
Omdat het genaad'loos aan haar laat zien

Je wordt nooit meer bedroefd maar ook nooit meer verliefd
Nooit meer jong als in 1910

Wim Sonneveld (1917-1974) was een meester in de melancholie, beschrijvend moois dat onherroepelijk voorbij is (cfr. Het dorp), maar dat je blijvend meedraagt in je hart en je herinneringen. Die rode rozen langs het pad brengen het moment van het afscheid nemen weer tot leven. En dat beeld van die rozen roept dan weer dat (beter) gekende lied op van Conny Vandenbos uit 1974, toevallig het jaar waarin Wim Sonneveld ons veel te vroeg moest verlaten.

Het brood in de eucharistie verbindt met Jezus, het levende brood, en is meer dan zomaar een herinnering: telkens komt de Verrezene er in tot leven.

Een roosje, mijn roosje - Conny Vandenbos (1974)

<https://www.youtube.com/watch?v=A9yqh2UMOHY>

Hij vergeet nooit die eerste ontmoeting
En hij weet nog precies wat ze zei
Hij vergeet nooit toen zij in z'n armen
Voor 't eerst zei "de liefste ben jij"
Hij vergeet nooit die nacht na de trouwdag
Haar grapjes, haar ernst en haar trouw
En hij weet nog precies hoe ze lachte
Toen hij zei "'k maak een liedje voor jou"

Refrein:

Ik geef je een roosje m'n Roosje
Ik geef je een roos elke dag
En ik hou van jou, tot de wei zonder dauw
En de echo niet lacht om een lach

Ik zag ze zo vaak in ons straatje
Een oud heel tevreden lief paar
Als het strand bij de zee waren zij met z'n twee
Want ze hielden zoveel van elkaar
Ieder kind wist, van hem kreeg je dropjes
En zij gaf de kleinste een zoen
Ze schuifelden saam naar het hoekje
En hij zong z'n liedje van toen

Refrein

Nu loopt hij alleen door 't straatje
En staat stil bij de dropjesdrogist
Hij koopt daar wat snoep voor een kleintje
Dat niet weet dat hij oma zo mist
Dan plukt hij een roos uit een tuintje
Dat mag want men kent zijn verdriet
Dan zet hij die bloem bij haar steentje
En zingt daar heel zachtjes haar lied

Ik geef je een roosje m'n Roosje
Ik geef je een roos elke dag
Geen uur gaat voorbij of je bent dicht bij mij
Ik kom nu heel gauw als het mag
Ik geef je een roosje m'n Roosje
Ik geef je een roos elke dag

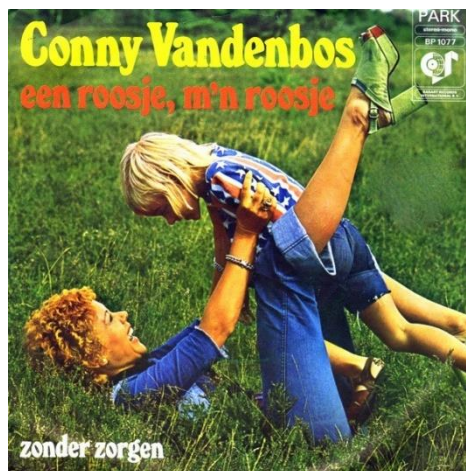
Lied: ZJ 545 Wij willen samen vieren

<https://www.youtube.com/watch?v=r2hY4LhPXCQ>

**Wij willen samen vieren de daden van de Heer,
wij willen samen zitten rond de tafel van de Heer.**

Door de vlakten van het leven hebt Gij, Heer, uw volk geleid,
omdat volk een land te geven, door Uw goedheid voorbereid.

Op de velden deelt Gij groeien tarwe voor uw goddelijk brood
druivenranken liet Gij bloeien voor het bloed, dat Gij vergoot.

Opdat wij met U verbonden zouden zijn tot in de dood,
hebt Gij werkers uitgezonden met de druiven en het brood.

Met de handen vol verlangen komen wij U tegemoet
om het leven te ontvangen in de gave van uw bloed.

**Door dit goddelijk gebeuren vinden wij ons diepste zijn,
levensbron om op te beuren alwie trekt door de woestijn.**

Welkom:

Het is een klein teken maar, het breken van het brood,
maar het is het teken van Jezus van Nazareth.

Jezus die het gedurfd heeft om vanuit God te leven
en zo Zelf Brood geworden is voor alle mensen.

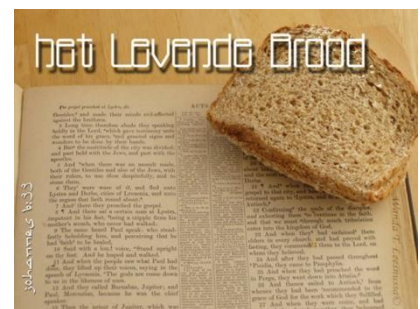
In de schaduw van zijn verhaal willen we opnieuw doen
wat Hij heeft gedaan: brood delen op zoek naar zijn levensweg.
Want zo worden ook wij: het lichaam van Christus.

Van harte welkom aan Gods tafel,
mogen we ons verbonden weten
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Gebed om ontferming:

Heer, niettegenstaande we materieel niets tekortkomen,
ervaren we in de stilte van ons hart,
– als we bereid zijn ernaar te luisteren – toch een leemte:
de honger van onze ziel.

Wij hebben uw Woorden wel gehoord,
maar ze niet echt laten doordringen in onze ziel.
Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Christus, U hebt uw leven gebroken en gedeeld opdat wij zouden leven.
Vergeef ons als wij dat vanzelfsprekend vinden
en ons te weinig realiseren hoe groot uw liefde voor ons is.
Christus, ontferm U over ons.

Heer, wij noemen onszelf christenen, navolgers van uw Boodschap,
maar naar de buitenwereld toe is onze getuigenis over U en uw Liefde,
vaak maar flauw en halfslachtig. Daarom: Heer, ontferm U over ons.

Eer aan God:

Laten wij de Heer loven en prijzen en dankbaar zijn voor zijn schepping
waarin Hij ons geschapen heeft naar zijn beeld en gelijkenis.
Danken wij Hem voor het licht van zon, maan en sterren,
voor de pracht van bloemen en planten, voor het wisselen van de seizoenen
en voor alle leven hier op aarde.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen omdat Hij zijn Zoon heeft gezonden,
die ons de werkelijke waarden van het leven heeft kenbaar gemaakt

en ons de weg heeft getoond naar het eeuwig leven.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen in alle mensen
die zich met hart en ziel inzetten voor het geluk en het welzijn van medemensen,
voor de verdere uitbouw van zijn schepping, voor het blijven uitdragen van zijn
Boodschap, voor een wereld van vrede, zonder haat of tweedracht.

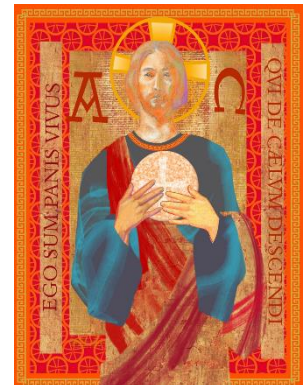
Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen:
voor het geluk dat we mogen vinden in zoveel kleine dingen:
de glimlach van een kind, een onverwacht teken van liefde,
een luisterend oor, voor een gebaar van troost, een woord van dank,
en het warme gevoel bij intens geluk.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Openingsgebed:

God van alle mensen,
U geeft ons brood in overvloed om met elkaar te delen.
Maak ons eigen leven voedzaam als brood
en geef ons daartoe uw Levensgeest.
Dit vragen wij U door Jezus onze Broeder. Amen.

Eerste lezing: Uit het Boek der Spreuken (Spreuken 9, 1-6)

- 1 De wijsheid bouwt haar huis, zeven zuilen heeft zij uitgekapt;
- 2 zij heeft haar slachtvee geslacht, haar wijn gemengd en ook haar tafel gedekt.
- 3 Zij heeft haar dienaressen uitgestuurd
en zij roept vanaf de allerhoogste plaatsen van de stad.
- 4 'Wie onervaren is moet hierheen komen' en tegen degene die zonder verstand is
zeg ik:
- 5 'Kom, eet mijn brood en drink de wijn die ik gemengd heb.
- 6 Laat je onverstand varen en jij zult leven en de weg van het inzicht betreden.'

Tussenzang: Ps. 34 (33), 2-3, 10-11, 12-13, 14-15

Refrein: Let op en bemerk hoe genadig de Heer is.

De Heer zal ik prijzen iedere dag,
zijn lof ligt mij steeds op de lippen.

Mijn geest is fier op de gunst van de Heer,
laat elk die het hoort zich verheugen.

Eerbiedigt de Heer, gij die Hem gewijd zijt,
want wie Hem eerbiedigt lijdt nimmer gebrek.

De rijken zijn arm en behoeftig geworden,
die gaan tot de Heer komen nooit iets tekort.

Komt, kinderen, luistert naar wat ik zeg;
ik leer u de Heer te vrezen.

Wie is er bij u die het leven liefheeft
en dagen van voorspoed verlangt?

Weerhoud dan uw tong van boosaardige taal,
uw lippen van leugenachtige woorden.

Vermijd dan het kwade en doe slechts wat goed is,
streef altijd naar vrede en laat die niet los.

Tweede lezing: (Ef. 5, 15-20)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Efeze

Broeders en zusters,

15 Let dus nauwkeurig op, hoe u zich gedraagt:
niet als dwazen maar als verstandige mensen.

16 Benut de gunstige gelegenheid, want de tijden zijn slecht.

17 Daarom, wees niet onverstandig, maar probeer te begrijpen wat de Heer wil.

18 Drink niet te veel wijn, wat tot losbandigheid leidt,
maar laat u bezielen door de Geest.

19 Spreek elkaar toe in psalmen, hymnen en liederen, ingegeven door de Geest.
Zing en speel van ganser harte voor de Heer.

20 Zeg altijd voor alles dank aan God, die de Vader is,
in de naam van onze Heer Jezus Christus.

Tussenzang: ZJ 535 Het brood, het goede brood

<https://www.youtube.com/watch?v=Bth3T5Owttc>

Het brood, het goede brood, dat redt ons van de dood
en houdt ons in het leven, het is van God gegeven.

Het brood dat God ons gaf, dat groeit van boven af,
het is uit hemels koren, het is uit God geboren.

Het dauwt in de woestijn, het moet wel manna zijn,
Christus wordt ingehuldigd, het brood vermenigvuldigd.

En wat er overschoot van dit verdeelde brood
voor ons bestaan geschonken dat vulde zeven korven.

O brood, o hemels brood gij redt ons van de dood
met menigvuldig leven, de dagen alle zeven.

Evangelie: (Joh. 6, 51-58)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Johannes

In die tijd zei Jezus tot de menigte:

51 Ik ben het levende brood, dat uit de hemel is neergedaald.

Als men van dát brood eet, zal men leven in eeuwigheid.

En het brood dat Ik zal geven, is mijn vlees, voor het leven van de wereld.'

52 Toen ontstond er onder de Joden een discussie:

`Hoe kan Hij ons zijn vlees te eten geven?'

53 Daarop hernam Jezus:

`Waarachtig, Ik verzeker u: als u het vlees van de Mensenzoon niet eet,

als u zijn bloed niet drinkt, is er geen leven in u.
54 Maar wie mijn vlees en bloed eet en drinkt, die bezit eeuwig leven:
op de laatste dag laat Ik hem opstaan,
55 want mijn vlees is echt voedsel, mijn bloed is echte drank.
56 Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt,
blijft met Mij verbonden en Ik met hem.
57 Zoals Ik leef uit de Vader, de Levende, die Mij gezonden heeft,
zo zal ook hij die zich met Mij voedt, leven uit Mij.
58 Dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald,
niet dat wat uw voorouders hebben gegeten,
die niettemin gestorven zijn.
Wie zich met dit brood voedt, zal leven in eeuwigheid.'

Overwegingen:

Ik las in een commentaar over de eucharistie: "Als er een medicament zou worden uitgevonden waardoor de mensen zouden blijven leven, de apotheken zouden bestormd worden." Daarna citeerde de schrijver de woorden uit het evangelie van dit weekend: "Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand van dit brood eet zal hij leven in eeuwigheid." Toen ik dat las, dacht ik, nee, daarover gaat het toch niet. Alsof de hostie die wij eten een soort medicament is om niet te sterven. Dat klopt niet. Want we zullen natuurlijk wèl sterven. De hostie of het brood van de eucharistie is geen medicament en het is ook niet écht het lichaam van Christus, zodanig dat je het bijna niet mag vastnemen, laat staan erop bijten (zoals men vroeger verkondigde). Het is wel bedoeld als sacrament, een teken van verbondenheid, een moment waarop de hemel de aarde raakt, een heilig teken. Dit laatste heeft dan weer niets te maken met de opvatting van veel brave, vrome gelovigen die doet denken aan magie, aan een soort hocus pocus. Ook dat is de eucharistie allerm minst.

Jezus zei op het laatste avondmaal: "Doe dit tot mijn gedachtenis". Eucharistie is dus een dankbare herinnering aan Jezus. En die herinnering gebeurt in de vorm van 'eten en drinken'. Jezus wilde voor ons zijn als gebroken uitgedeeld brood en als vergoten wijn. Zo heeft hij zijn leven gegeven op het kruis en zijn bloed vergoten uit liefde voor ons. Als we ter communie gaan is het omdat wij willen 'ingenomen' zijn door Hem, op Hem willen gelijken, in Zijn voetspoor willen gaan. Als Jezus tijdens het laatste avondmaal het brood nam en het brak en uitdeelde en zei: "Dit ben ik voor jullie", dan wil Hij ons voeden. Dan wil Hij ons van zijn leven geven, van zijn liefdesleven. Dan is het brood in zijn handen niet meer brood om de maag goed te vullen, maar teken van zijn verlangen tot intense ontmoeting en verbondenheid. Aan ons om daarop in te gaan.

Laat mij het duidelijk maken met twee voorbeelden uit het leven.

Als iemand voor zijn of haar geliefde rozen gaat kopen in de bloemenwinkel, dan zijn die rozen te verhandelen doornig koopwaar. Maar als ze mooi ingepakt en met een lieve kus aan hem of haar worden gegeven, zijn die rozen veranderd in een geschenk dat een teken is van een diepe, oprechte genegenheid. Die rozen belichamen die diepe liefde die niet in woorden te vatten is. En telkens als je naar die rozen kijkt weet je, ervaar je, dat je partner je meedraagt in zijn of haar hart. Ik ken iemand die wekelijks een tuitje bloemen op de markt koopt, voor zichzelf omdat ze beloofd heeft aan haar man voor hij stierf, dat ze dat zou blijven doen. Zo brengt en houdt ze wat fleur in haar huis en haar leven en terzelfdertijd brengt elke ruiker ook haar man weer aanwezig bij haar. Een vast ritueel, dat verbindt, troost, sterkt en ja wat zouden we doen zonder rituelen die onze vaak oeverloze en heftige gevoelens kanaliseren.

Een ander voorbeeld: Als iemand een brief schrijft naar zijn of haar geliefde, wordt dat papier plots veranderd in een liefdesbrief die gretig en blij wordt gelezen, misschien wordt gekust maar zeker zorgvuldig wordt bewaard. Dan is de partner door die brief werkelijk persoonlijk tegenwoordig. En zo groeit er een liefde, een verbondenheid en wordt de relatie verdiept en verinnigd.

Ik hoop dat het wat helpt om heel het gebeuren van het laatste avondmaal te verstaan, wat we wekelijks herdoen. Jezus heeft zijn liefde tot ter dood en heel zijn leven uitgedrukt in de tekens van brood en wijn. Daarbij heeft Hij ons gevraagd dat wij Hem telkens weer op die manier zouden herinneren.

Wat Jezus deed, ligt in de lijn van wat geliefden willen uitdrukken met een bos rozen of met een liefdesbrief. Een ruiker rozen, een blaadje papier, een schaal met brood, een beker gevuld met wijn worden uitdrukking van wat liefde is en hoe ver liefde kan gaan. Rozen, papier, brood, wijn zijn geworden tot veel meer dan wat men ziet.

Is dit louter een kwestie van verbeelding? Voor wie er liefde mee wil uitdrukken is het meer dan dat. Daarom horen we ook Jezus zeggen: "dit is mijn lichaam; dit is mijn bloed"; dat is méér dan herinneren, verbeelden; dit is Hem ook aanwezig weten... op een manier die we liefde noemen. Toch prachtig dat we daartoe in staat zijn; dat we zoiets kunnen ervaren.

(Miguel Dehondt)

"IK BEN HET LEVEND BROOD"

"Ik zie je graag"

"Hij heeft hem of haar helemaal opgegeten"
zeggen we soms van een verliefd persoon.

"Ik ben het levend brood", zegt Jezus.

"Wie mij niet opeet, doodgraag ziet,
kent het leven niet. Zie je me graag?" vraagt Jezus.

Je kan mij maar volgen, als je me doodgraag ziet,
als je vol van me bent.

En als je vol van me bent, geef dan het leven door.

Laat anderen gegrepen zijn, vol zijn van God, mijn Vader.

Dat is je opdracht als christen,

laat mensen leven niet voor een moment, maar levenslang.

(Georges Desmet)

Soms is Hij voor mij een vreemde wonderman.

De staaltjes van zijn kunnen tonen zijn almacht.

Hij moet wel de Zoon van God zijn.

In hoge nood ga ik tot Hem en bid dat Hij mij goedgunstig is.

Niet altijd wordt dat bidden door Hem gehoord.

Waar blijft Hij met zijn almacht?

Soms is Hij voor mij een gids op de weg.

Zoals Hij leefde, zo zou ik willen leven.

Geloven in zijn visioen wil ik:

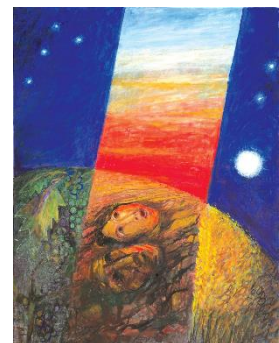
vrede en gerechtigheid voor iedereen, overal.

Met vallen en opstaan probeer ik die weg te gaan.

En staande voor de vraag: wat nu?,

probeer ik een antwoord te vinden in zijn evangelie.

Zo blijf ik op zoek.

Soms is Hij voor mij voedsel voor onderweg.

Brood en wijn om mij te sterken.

Het is in zijn kracht dat ik ga op de wegen die Hij mij toont.

Zijn Geest leidt mij. Dat Hijzelf in mij is, dat is het belangrijkste.

Hij zegt immers: "Wie in Mij blijft terwijl Ik in hem blijft, die draagt veel vrucht!"

(Uit: Dit uur op de berg)

Jezus komt tot ons niet als een verre God.
Hij is niet hoogverheven, niet onaantastbaar.
Hij is een mens zoals mensen zijn,
een mens van vlees en bloed.

Waarin Hij uitmunt, is zijn zelfgave.
Hij leeft niet voor Zichzelf,
en Hij sterft niet voor Zichzelf.
Hij geeft zich weg, totaal.
Hij is er allereerst voor kleine mensen.
Daarin schuilt zijn grootheid.
In Hem komen liefde en goedheid aan de macht.
En daarom wordt Hij een bedreiging voor hen
die het altijd al voor het zeggen hebben.
Maar Hij geeft niet op, want zo is zijn leven:
Zichzelf geven voor het leven van de wereld.
Voor mensen wil Hij zijn als vlees en bloed:
levensnoodzakelijk en levensprincipe.

Wij, die deel hebben aan zijn leven,
die aanzitten aan zijn tafel,
wij mogen delen in zijn visioen.
Etend van het Brood,
delend in de Beker van het Verbond,
mogen wij worden zoals Hij:
een mens van vlees en bloed,
die leeft voor het leven van de wereld,
in diepe verbondenheid met God en mensen.

(Wim Holterman osfs)

Woorden van geloof:

Ik geloof in God, die liefde is en ons de wereld schenkt.

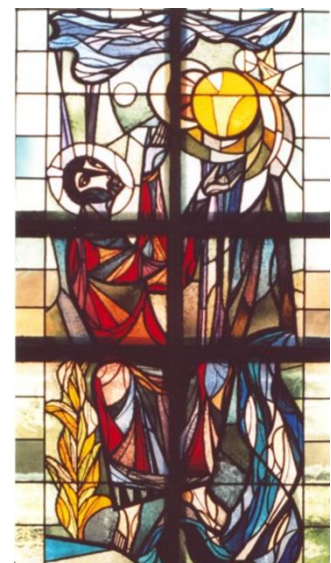
Ik geloof ook dat God ons roept en zendt
om van deze wereld een thuis te maken:
een wereld zonder honger, zonder oorlog, zonder haat,
een wereld vol goedheid, rechtvaardigheid en vrede.

Ik geloof in Jezus Christus, die geroepen en gezonden werd
om lief en leed met ons te delen
om, geborgen in Gods liefde, zich te geven aan de mensen.

Ik geloof ook dat de Heer ons roept en zendt
om lief en leed te delen in liefde met elkaar.

Ik geloof dat de Heer zijn Geest van liefde
schenkt aan alle mensen.

Ik geloof ook dat de Heer ons roept en zendt
om van zijn Blijde Boodschap te getuigen in woord en daad,
opdat alle mensen van de wereld
broers en zusters zouden worden in de Kerk van zijn liefde,
op weg naar zijn Rijk van vrede en vriendschap voor altijd. Amen.

Voorbeden:

Bidden we voor allen die werken in de pastoraal,
die bouwen aan de Kerk die we samen zijn,
om blijvende bezieling en begeestering. Laat ons bidden.

Bidden we voor alle christenen
die in dankbaarheid kring vormen rond de tafel van de Heer;
dat zij het teken van Jezus' aanwezigheid
sterker leren waarderen. Laat ons bidden.

Bidden we voor de zieken en voor de mensen die tegenslag kennen,
dat zij kracht en sterkte putten uit de nabijheid van de Heer
in de eucharistie. Laat ons bidden.

Lied: Alles wacht op U (Psalm 104, Oosterhuis)

<https://www.youtube.com/watch?v=h3gDgaNPaiw>

Alles wacht op U vol hoop
alle levenden vragen U om voedsel.
Neemt Gij hun adem weg, zij sterven
en zij vallen terug in het stof.
Zendt Gij Uw geest, zij worden herschapen -
Gij geeft de aarde een nieuw gezicht.

Gebed over de gaven:

Heer, onze God, in dit brood dat wordt gedeeld,
in de beker van het Verbond,
zegenen wij uw naam en bidden U:
zegene ook ons opdat wij, samen, met elkaar,
de weg van Jezus durven gaan,
de weg van de zelfvergetende liefde,
de weg die naar Leven leidt. Amen.

Groot Dankgebed:

God, onze Vader, Bron van Liefde,
wij willen U danken en onze vreugde uitspreken
in verbondenheid met Jezus Christus, uw Zoon,
want U bent een God die van mensen houdt.

Zozeer hebt U ons liefgehad,
dat U ons deze wereld hebt gegeven, vol rijkdom en pracht.

Zozeer hebt U ons liefgehad dat U ons Jezus, uw Zoon, hebt geschonken,
die ons voorgaat op weg naar U.

Zozeer hebt U ons liefgehad dat U ons in Hem blijft samenbrengen
als kinderen van één gezin.

Voor zoveel liefde zeggen wij U dank en aanbidden U met deze woorden: **Heilig ...**

God, onze Vader, wij danken U met heel ons hart:
U hebt ons tot leven geroepen,
U hebt ons bestemd voor het geluk in Jezus, uw Zoon, onze Heer.
In Hem zien wij uw goedheid, en uw wil om ons allen te redden.

Hij is het verlossende Woord, uw helpende Hand.

Wij kunnen niet vergeten hoe Hij mens werd met ons tot in de dood,
hoe Hij één bleef met U in overgave aan uw wil.
Daarom zijn wij U blijvend dank verschuldigd om Hem.

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij de kern van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert dat Gij verrezen zijt.

Trouw aan dit Woord gedenken wij Jezus Christus, uw Zoon, onze Heer;
zijn overgave in lijden en dood,
de overwinning door zijn verrijzenis en de glorie van zijn hemelvaart.
Vol vertrouwen zien wij uit naar zijn wederkomst in heerlijkheid.

Vader, aanvaard deze gaven en vervul ze van uw Geest.
Wek in ons de gezindheid van Jezus Christus.
Sterk ons vertrouwen, verruim onze liefde.
Raak ons met het vuur van uw Geest en breng ons elkaar nabij.

Wij bidden U, Vader, voor onze Kerk.
Bescherm haar en leid haar, geef haar vrede en eenheid over de hele wereld.
Geef wijsheid en kracht aan de paus Franciscus,
aan onze bisschoppen en aan allen die U
als herders in uw Kerk hebt aangesteld.

Gedenk in uw goedheid ook de mensen
die een bijzondere plaats innemen in ons hart
en blijf trouw aan allen die door de dood van ons zijn heengegaan.

Samen met heel uw volk, met Maria, de moeder van de Heer,
met de apostelen, de martelaren en al uw heiligen,
samen ook met allen ter wereld die op U hun vertrouwen hebben gesteld,
vragen wij om uw barmhartigheid,
erkennen wij uw grootheid en brengen wij U onze dank.

Door Hem, met Hem en in Hem zal Uw Naam geprezen zijn,
Heer onze God, almachtige Vader, in de eenheid van de Heilige Geest,
hier en nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Jezus deelde het brood uit nadat Hij dankend tot zijn Vader had gebeden.
Laten ook wij nu bidden tot diezelfde Vader: **Onze Vader...**

Verlos ons, Vader, van onze betrokkenheid op onszelf
en vergeef onze dagelijkse hunker naar nog meer brood
desnoods ten koste van anderen.
Plooi ons open, maak ons toegankelijk en ontvankelijk
voor andermans tekort aan brood, aan rust en vrede, tekort aan liefde.
Als wij de weg gaan die U ons wijst zullen wij hoopvol mogen uitzien
naar de komst van Jezus, Messias, uw Zoon. **Want van U ...**

Bidden met het Onzevader

Vredeswens:

Waar geen oorlog is, is vrede – zegt men.
Toch zien we overal gezichten die ontevreden zijn,

die steeds maar weer, en tevergeefs, naar vrede zoeken.
Daar waar wijzelf onmachtig zijn om vrede waar te maken,
legt U dan, Heer, onze handen in elkaar.
Doe ons kijken naar de ander en vrede vinden – samen.
Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communielied: ZJ 766 Brood zal ik u geven

<https://www.youtube.com/watch?v=rgd5kqOYOHY>

Brood zal ik u geven dat uit de hemel daalt,
brood dat de Vader u geven zal,
dat de wereld vol leven haalt.

**refr.: Geef ons dit brood altijd ,
uw woorden zijn woorden van eeuwig leven;
wie anders zou het ons geven.**

Ik ben brood voor leven, wie mij eet hongert nooit,
brood dat voor u uit de hemel komt
tot nieuw leven de wereld tooit.

Mensen sleuren, sloven voor de kost die kort beklijft
werk voor het brood dat u brengen zal een nieuw leven dat altijd blijft.

Slotgebed:

Bevrijdende God,
gesterkt in geloof door woord en tafel,
blijven wij verbonden met U.
Wij bidden U:
zet ons aan te leven tot breken en delen in liefde,
zoals Jezus deed,
gebroken brood,
geschonken wijn,
voor onze wereld,
vandaag en alle dagen tot in eeuwigheid. Amen.

Zegen en zending

Dessertje:

Het is een ramp als mensen geen hart hebben
maar alleen een portefeuille of een vuist onder hun jas.

Nochtans, heeft voor elk stuk brood dat wij eten,
iemand een graankorrel in de grond gelegd.

Wij blijven geloven dat God het beginsel is van al het goede.
In alles wat leeft heeft God een spoor van zijn liefde achtergelaten.
In elk grassprietje ontdekken wij zijn signatuur.

Elke dag laat Hij de zon voor ons opgaan.
Hij weet wat we nodig hebben nog vóór wij Hem erom vragen.
Hij weet wat we voelen. Hij weet wat we denken, hopen en verlangen.
Zullen we dan maar in goed vertrouwen aan een nieuwe week beginnen?

